

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

קל"ז
שנה ג'

פרשת בהעלותך

תשפ"ו

ליל שישי פרשת
בהעלותך תשפ"ה

שו"ת אחרי השיעור

שבת בצל הרה"י
מפי אחד המשתתפים

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימי -

יוצא לאור על ידי תלמודי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת בהעלותך תשפ"ה

תפילה על המלחמה

הלילה פרצה מלחמה בין איראן למדינת הערב רב, אל תדאגו אני לא מקשיב לחדשות, אבל אני יודע את החדשות כי אני מקבל טלפונים מארץ ישראל, מאנשים שנכנסים לפחד וחרדה שהתחילו להפציץ ויש אזעקות כל הזמן, ולכן אני רוצה להזכיר לכם שוב מה שמוהרא"ש אמר, להגיד בכל יום את מזמור פ"ג אחרי התפילות, צריך הרבה לבקש מהקב"ה שלא תהיה ח"ו שפיכות דמים של אף אחד מישראל, אל תחשבו שזו בדיחה, מלחמה היא דבר נוראי, כל פעם כשהיתה מלחמה בארץ ישראל, אמר מוהרא"ש שיגידו בתלמודי תורה את מזמור ק"ז, לכן אני מבקש מהמלמדים שיגידו את זה עם הילדים, הפסוק אומר 'כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש וגו' אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד'. את הדברים האלו אומרים כל הגויים וגם הערב רב אומרים כך, שלא יזכר ח"ו שם ישראל, הרי המטרה של הכל זה לעקור את היהדות, ואנחנו חייבים לבקש מהקב"ה שנינצל מזה.

החלישות הדעת של אהרן הכהן

אבל חז"ל אומרים לנו 'קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג', יש דברים שיותר נוראים ממלחמה, כשיש ח"ו דברים רעים בתוך הבית, זה יותר נורא ממלחמת גוג ומגוג, ולכן נדבר קצת חיזוק מהפרשה, שנדע איך להסתדר בבית, התורה אומרת בפרשתנו: בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות, ומביא

רש"י את דברי חז"ל, למה נסמכה פרשת המנורה לפרשת הנשיאים, כי כשאהרן ראה את חנוכת הנשיאים חלשה דעתו, שלא היה עמהם בחנוכת המזבח לא הוא ולא שבטו, אמר לו הקב"ה חייך שלך גדולה משלהם שאתה מטיב ומדליק את הנרות. חז"ל מגלים לנו שלאהרן הכהן היתה חלישות הדעת, ורבינו אומר בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן קס"ח], תורה קטנה של ב' שורות: כשבא לאדם גדלות, סימן שיבוא לו צרה חס ושלום, כמו שכתוב לפני שבר גאון, וכשהוא שפל סימן שיבוא לכבוד גדול, כמו שכתוב ולפני כבוד ענוה. ואת זה אנחנו רואים אצל אהרן, היה לו זמן של שפלות, זמן של חלישות הדעת, ועבר מה שעבר, ולכן זכה לגדולה, להטיב ולהדליק את הנרות.

אחרי חלישות הדעת מגיעים דברים טובים

הדברים אמורים לכל אחד ואחד, לכל אברך ולכל בחור, שעובר מה שעובר, ויש לו חלישות הדעת, והוא רואה שכמה שמנסה הוא לא מצליח, הוא מנסה לבנות את המשכן שלו, ורואה שכל הנשיאים מצליחים, כולם מסביבו עושים חנוכת המשכן, ואילו האברך רואה על עצמו שהוא לא יכול לבנות את משכנו, ויש לו חלישות הדעת, והוא מהרהר לעצמו, מתי כבר אזכה להיות ירא שמים, אני מנסה ואני מנסה ולא מצליח, כשאני כבר מצליח להתקרב קצת אל הקב"ה, מיד אחרי זה יש לי נפילה נוראה, ובפרט כעת בימי הקיץ, שאי אפשר לצאת לרחובות, הכל מלא בראיות אסורות, אני לא מדבר ח"ו לאלו

בליקוטי מוהר"ן [חלק ב' סימן קי"ט]: דיבר עמנו כמה פעמים מענין יסורי עולם הזה, שכל בני העולם כולם מלאים יסורים, אין גם אחד שיהיה לו עולם הזה, ואפילו העשירים הגדולים ואפילו השרים, אין להם שום עולם הזה כלל, כי כל ימיהם כעס ומכאובות, וכולם מלאים טירדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד וכו', ואפילו מי שנדמה שיש לו עולם הזה ויש לו תענגים של עושר ונכסים וכבוד והון רב וארמונים גדולים וכלים נפלאים וכו', אם יסתכלו בו היטב יראו שהוא גם כן מלא כעס ומכאובות הרבה תמיד בכמה מיני אפנים וענינים. רבינו מלמד אותנו שאין את מי לקנא, כי כולם עוברים יסורים וצער, ורבינו מסיים את דבריו: אין שום עתה ותחבולה להינצל מהעמל והיגון הזה כי אם לברוח להשם יתברך ולעסוק בתורה.

סימן של ירא שמים

אהרן הכהן רק רצה להיות כמו הנשיאים, ורצה להיות צדיק כמותם, וכך צריך להיות רצונו של כל יהודי ותפילתו של כל יהודי: רבש"ע אני גם רוצה להיות ירא שמים, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן קכ"א], על הפסוק 'אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי, לעשות רצונך אלוקי חפצתי': כשאדם רואה ולומד בספר, ובכל מקום שהוא רואה ולומד הוא מוצא את עצמו, היינו שלוקח לעצמו מוסר ורואה את פחיתותו ושפלותו, זה סימן שהוא חפץ לעשות רצונו יתברך, וזה הכוונה אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי, זה סימן לעשות רצונך אלוקי חפצתי. כשאברך רואה ירא שמים, או שהוא רואה יהודי שמתפלל, והוא חושב לעצמו, מתי כבר אני אהיה ירא שמים, מתי אני כבר אוכל להתפלל כך, הוא שומע סיפור על צדיק, והוא חושב לעצמו, הלוואי שגם אני אהיה צדיק, אלו הסימנים של ירא שמים, של אדם הרוצה לעשות רצון

שיש להם ראיות אסורות בכיסם בכל השנה כולה, אלא לאברכים שנשמרים מכל הכלים ואעפ"כ נופלים, הם רואים את כולם מסביבם עושים חנוכת המשכן, אבל הם לא מצליחים, מלאים בחלישות הדעת, ועל זה מגיעים חז"ל ואומרים לאברך, עוד מעט יהיה לך מגורה, שלך גדולה משלהם, אל תישבר, תחזיק מעמד, תמשיך לעשות את מה שמוטל עליך, תמשיך ללמוד תמשיך להתפלל שחרית מנחה וערבית, ובסוף יהיה לך מגורה.

קנאה באחרים

יש כאן נקודה נוספת שאפשר ללמוד מדברי חז"ל כאן ברש"י, שזה הדבר היחיד שמותר לאדם לקנא באחרים, רש"י מספר לנו שאהרן הכהן קנא בנשיאים על זה שבאו לעבוד את הקב"ה בחנוכת המשכן, אהרן הכהן לא קנא בקורח שהיה עשיר גדול, לא היה לאהרן שום חלישות הדעת שלקורח היה כסף רב, היה לו חלישות הדעת רק על יראת שמים, הוא קנא בנשיאים וגם רצה להיות כמותם, ר' נתן אמר פעם: אין את מי לקנא, אם לקנא, אפשר לקנא רק ירא שמים. אברך אחד ניגש אלי להזכיר את עצמו, ואמר שיש לו 'יענע מעשה' [המחלה ההיא / המחלה הידועה], שאלתי אותו: מה? באמת יש לך יענע מעשה? הוא עונה שלא התכוון למה שאנשים קוראים יענע מעשה, אלא שיש לו מעשה שנקרא 'יענע' [ההוא], הוא כל הזמן עסוק עם ההוא, מה פלוני יגיד עלי, מה חושבים עלי, איך מסתכלים עלי, אני קצת נרגעתי, והוא אומר לי שזו מחלה מסוכנת כי הוא לא מוצא לזה שום תרופה, אמרתי לו שיש לזה תרופה, שילמד את ספרי רבינו ויראה שאין את מי לקנא.

כולם מלאים בצרות

ר' נתן אומר שעל ענין זה שאין מה לקנא אחרים, דיבר רבינו כמה פעמים, כפי שכתוב

אין מה לקנא

קנאה אוכלת את האדם, אברכים אוכלים את עצמם סתם, הוא אוכל את הלב כי השכן מצליח, המלמד אוכל את הלב כי הוא שמע בחדר מלמדים ממלמד אחר שמספר כמה הוא מצליח להחזיק טוב את הכיתה, מה אתה מקנא בו, לך ותציץ בכיתה שלו ותראה שהוא לא מצליח, הוא יכול לדבר יפה ולתת ראיונות איך לנהל כיתה בהצלחה, אבל בפועל הוא לא עושה כלום, אברך שומע מבעל דרשן דרשה יפה על שלום בית, והוא יושב ואוכל את הלב, למה לי אין שלום בית יפה, למה רק לבעל דרשן יש שלום בית, ובאמת יש לבעל דרשן... אין מה לקנא באחרים, רק לקנא ולרצות להיות ירא שמים.

להצליח על ידי התבודדות

ומה יעשה האדם עם הרצון שלו, האברך רוצה להיות ירא שמים, והוא לא יודע מה לעשות, כי אם הוא רוצה להיות נהג אוטובוס הוא יודע מה לעשות, ללמוד נהיגה, אבל מה יעשה עם הרצון להיות ירא השם, על זה חייבים להגיע לעצות של רבינו, רבינו לימד אותנו איך לקחת את הרצונות ולעשות מהם משהו למעשה, הכל נעשה על ידי הפה, מוציאים את המילים מהפה, רבש"ע אני כל כך רוצה להיות ירא שמים, מגיעים לבית המדרש ומתעטפים בטלית, וסוגרים את הטלית על הפנים ואומרים: רבש"ע תעזור לי להיות ירא שמים. מילים אלו בוקעים רקיעים, יושב כאן אברך שבור ומדבר עם אבא שלו בשמים, ובוקע את כל הרקיעים, ואומר: רבש"ע תסתכל בתוך הלב שלי, אני כל כך רוצה להיות ירא שמים, תסתכל כמה כל דבר קשה לי, כל כך קשה לי לפתוח ספר וללמוד, כל כך קשה לי לבוא לבית המדרש ולהתפלל, כל כך קשה לי להיות בשמחה, תעזור לי הקב"ה להיות שמח באמת.

השם, לעשות רצונך אלוקי חפצתי, כך התנהג אהרן הכהן, הוא ראה משכן, יושבים נשיאים ולומדים ומתפללים ועובדים את השם, יש כאן משכן עם אנשים שעובדים את השם, ואהרן קינא בהם, וכסף וחסד לזה, ורצה שגם הוא וגם משפחתו יהיו כן, ואז הבטיח לו הקב"ה שהוא יזכה לדברים גדולים יותר.

להשריש מידת הקנאה

המשנה אומרת 'הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם', מוהרא"ש הסביר שזה לפי סדר העולם, ילד קטן מתחיל לקנא, וכשהוא גדל קצת הוא מוסיף לעצמו גם 'תאוה', ובינתיים הוא עוד צוחק מכל אלו שמחפשים כבוד ורוצים ברכה בחופה וכו', ואחרי זה הוא גם מקבל את הרצון לכבוד, והוא פתאום גם רוצה כבוד, לא באמת רוצה, רק מתאים כך וכו', על כל פנים 'קנאה' היא דבר שאף ילדים קטנים מקנאים זה בזה, וצריך כבר מגיל קטן להשריש בהם, שאין מה לקנא, לכל אחד יש את הכשרונות שלו, ולאף אחד אין יותר ממה שיש לשני, ובעיקר הקנאה מגיעה לאברכים, ומתחילים ח"ו לחשוב שאולי פלוני התחתן יותר טוב ממנו, אין לך שטות גדולה מזו, כי אי אפשר לדעת מבחוץ כלום, אנשים עושים משחק, ואף אחד לא יודע מה שקורה בפנים, רבינו אמר פעם לר' נתן, כל מה שאתה רואה זה רק למען הבחירה והנסיון, זה לא באמת, זה רק לבדוק אותך לאן תלך עכשיו, האם תלך להקב"ה, או שתתחיל לקנא ולהתמרמר, אין את מי לקנא, כשמתחילים להקשיב קצת לאנשים ושומעים מה שהם עוברים רואים שאין את מי לקנא, רואים אברך שצועק וכו', ולא יודעים בכלל מה הוא עובר, מי שהיה יודע כמה הוא שבור וכמה הוא מסכן היו מסתכלים עליו בצורה אחרת, אף אחד לא היה מתפעל מזה שהוא אמר וצעק.

התורה, הילדים שלנו חייבים את התפילות שלנו, אפשר לנסות את כל הסגולות וכל העצות וזה לא יעזור, הם חייבים את התפילות שלנו, ולכן נתפלל עליהם בהכנת הנרות, וכל אחד יעשה כפי מנהגו, יש שמדליקים תמיד שבעה נרות נגד יום השבת, אצלנו נוהגים להדליק שני נרות של שמן נגד שמור וזכור, מוהרא"ש כותב להדליק ד' נרות נגד שם הוי"ה, אבל כל העניינים האלו הם מנהגים יפים, והם לא מיועדים לעשות מחלוקת ח"ו, העיקר שיכינו את הנרות ויתחילו להרגיש את קדושת השבת בבית, אברך אחד סיפר לי שהוא הדליק את הנרות בצהריים ונהיה עסוק ושכח לכבות, ובכניסת שבת ראה שהכל כבר נגמר ונכבה... צריך להיות עם הראש בבית ולעשות מה שצריך.

העבודה בבית חשובה מאוד

צריך לזכור שיש לאדם שתי עבודות, שני עסקים, יש את העסק בעבודה, ויש את העסק בבית עם האשה והילדים, ואסור שהעבודה תהיה על חשבון הבית, כשאני יוצא בערב מהשיבה הבחורים שואלים אותי לאן אני הולך ואני אומר להם שיש לי עוד ישיבה, יש לי ישיבה בבית, יש לי סניף בבית ויש לי שם משגיח קבוע כל היום, אבל בערב אני מגיע לעזור קצת בישיבה בבית, כשהאברך מגיע הביתה עצבני אולי עדיף שלא יגיע הביתה, כי אם הוא יראה את הילדים רוקדים על המיטות הוא ירביץ להם, והילד מתוך עייפות יתחיל לצחוק, והאבא יצעק שהוא חוצפן וכו', הילד לא חוצפן, הוא פשוט עייף, והאבא צריך לבוא הביתה עם המון סבלנות, הוא מתחיל כעת עבודה חדשה, אסור להרביץ לילדים, כשהאבא מבין את החשיבות של להיות בבית עם הילדים יהיה לו הרבה סבלנות להגיד לילדים להיכנס למיטה שוב ושוב וברוגע, אברך סיפר לי שאבא שלו רב והוא שבר עליו קולבים, מה זה עזר לו, כלום, אני יכול לזכור

לא לעבוד בשעות מאוחרות

עוד מעט מגיע שבת קודש, ואנחנו חייבים להיות בשמחה בבית, הולכים עוד מעט להדליק את הנרות, בהעלותך את הנרות, הצדיקים רימזו שהפסוק מדובר גם על נרות שבת [כדברי בעל הטורים בפרשת תצוה: 'נר תמיד' בגימטריא בשבת], צריך שבבית תהיה שמחה ואורה, אל מול פני המנורה יאירו, אברכים עובדים קשה בכל ימות השבוע, אבל צריך להיזהר ביום שישי לא לעבוד עד השעות המאוחרות, גם כשהאברך טוען שעכשיו זה העונה ועכשיו עושים כסף, כי האברך שעובד עד הרגע האחרון ומגיע עייף לשבת, נרדם מיד בכניסת שבת, ואולי את זה אפשר עוד לבלוע, אבל מחכים לך בבית בערב שבת שתבוא לעזור קצת, ושתכין את הנרות, יש לנו כעת ימי שישי ארוכים, ואני רוצה לדבר שוב לאלו שמנסים לדחוף עוד עבודה ועוד עבודה בכל השעות האלו, וגם בשעות הערב והלילה, יכול להיות שמי שיעבוד שעות נוספות באמת יהיו לו יותר לקוחות, אבל זה בטוח שלא יהיה לו יותר פרנסה, פרנסה עושים בשעות שצריך לעבוד, מי שמחפש דווקא המון לקוחות כי הוא משועמם והוא לא צריך כסף... שיעבוד בכל השעות של יום שישי ושעות הלילה בכל יום, אבל מי שמחפש פרנסה, שילך הביתה ביום שישי אחה"צ ויכין את הנרות.

להכין את הנרות בערב שבת ולהתפלל על הילדים

יהודי ירא שמים מכין את הנרות, ואם אתה כבר מכין את הנרות ואין מפה על השולחן, אז תשים את המפה, ואם אתה רואה שהשולחן עוד מלא בדברים, אז תוריד את הכל ותשים כל דבר על המקום, ואז תשים מפה של שבת ותכין את הנרות, ובשעת הטבת הנרות יכול האבא להתפלל ולהתבודד על הילדים, שהקב"ה יפתח להם את הלב להבין את

נעשה מצידנו מה שאפשר, ואם אי אפשר, לכל הפחות יש בידינו ללכת לנוח קצת ביום שישי, לא להיות כל כך עייפים, ובליל שבת שרים קצת זמירות, וקוראים להם לבוא לשולחן, והם בורחים, ואחרי זה קוראים להם שוב לשולחן... אברכים שהיו אצלי בשבת ומספרים מה שהיה, חבל שמספרים את הדברי תורה שנאמרו בשולחן, שיספרו שכל הילדים ברחו מהשולחן, וניסו שוב לקרוא להם, וחזרו ושוב ברחו, ואחרי זה מדברים כמה דקות ברוגע עם האשה, ככה מתנהל שולחן שבת, העיקר שתהיה שמחה בבית, אי אפשר להדביק את הילדים עם דבק לכסאות, צריך לעשות את הכל בשמחה, רק עם אורה טובה בבית אפשר לחנך ילדים בריאים.

להעריך את המלמדים

וכשאתה רואה את המלמד של הבן שלך אל תסתכל עליו במבט קודר, גם אם לא התכוונת לכולם ואתה עסוק בדברים שלך, תן לו מילה טובה, תגיד לו: תודה רבה, אין לי מושג איך אתה מסתדר עם הילדים שלי. זה יעזור לך מאוד, כי המלמדים עובדים מאוד מאוד קשה, תנסה לבוא להיות מלמד ליום אחד, או לחצי יום, ותראה כמה זה קשה, וההורים לא מעריכים את זה, ורק כשיש בעיה הוא יודע להתקשר למלמד, ולהתלונן שהיה ילד שהרביץ לבן שלו, והמלמד מתפלא, הרי אני מתפלל איתך באותו בית כנסת, ולמה אתה לא מדבר איתי כמה חודשים על הבן שלך, לא אומר אף מילה, פתאום כשיש לך בעיה אתה כבר יודע לאן להתקשר, והאמת היא שגם המלמד לא יודע איך להסתדר עם הילד שלך, ואתה חייב לתת לו כוחות... אין לו באמת כלים אמיתיים, הוא גם מתפלל כל יום להקב"ה שיעזור לו.

שאבא שלי נתן לי פה ושם איזה סטירה ואני גם זוכר את הסיבות, זה לא היה שיטה, הוא לא נתן סטירות על ימין ועל שמאל, היה שווי למילים שלו, צייתנו למילים שלו, אני זוכר שהייתי פעם אצל אחד הדודים וההורים זרקו על הילדים מקלות וכפות... זה לא באמת עזר להם, זה לא שיטה של חינוך.

לעשות משהו והקב"ה יעשה הכל

אנחנו לומדים השבוע יסוד נוסף במנורה, התורה אומרת 'וזה מעשה המנורה מקשה היא', ורש"י מביא את דברי חז"ל ש"משה רבינו התקשה בעשיית המנורה, והקב"ה אמר לו להשליך את הככר לאש והמנורה נעשית מאליה. ומזה ילמד האדם מוסר לעצמו, כשהאדם רואה שהוא מתקשה בדבר וזה לא הולך לו, הוא מנסה לחנך את ילדיו אבל הם לא מצייתים לו, הוא מנסה להכניס שלום בבית אבל זה לא מצליח לו, אומר לו הקב"ה: אתה תעשה מה שבידך, אתה יכול לפחות לזרוק את הככר לאש, תעשה מה שאתה יכול, אתה תראה שהקב"ה יעשה בסוף הכל ויעזור לך, אבל לך מוטל לעשות מה שבידך לעשות, אתה תגיע הביתה ותדבר יפה, אתה תגיד שוב ושוב לילדים בצורה רגועה מה עליהם לעשות, ואתה תראה שהקב"ה יסייע בעדך, ואם אתה מרגיש שאין לך שום אפשרות לעשות משהו בעבודת השם, אתה נופל כל הזמן, תעשה משהו, תבוא לבית כנסת, אם אין לך כח להתפלל לפחות תגיד את המילים, אתה תראה שהקב"ה יתן לך כוחות ותוכל להתפלל.

לעשות סעודות שבת מתוך שמחה

ואם אתה לא יודע איך מצליחים לעשות סעודת שבת עם הילדים, תדע שבאמת אף אחד לא יכול, אלא מוסרים את עצמינו להקב"ה ומבקשים ממנו שיעזור לנו, ואנחנו

דיבורי אמונה בפרט בעת מלחמה

להורות הוראה בישראל

אנחנו חייבים לדבר כעת על אמונה, כי את הדרשה שומעים גם בארץ ישראל, ושם זו תקופת מלחמה, אנשים מתעוררים באמצע הלילה עם פחדים וחרדות, ההורים חייבים לדבר עם הילדים הרבה דיבורי אמונה, להגיד להם שהקב"ה עושה את הכל, ולהקב"ה יש חשבון מדוקדק, הקב"ה לא עושה שום טעות, כל טיל נופל בחשבון מלמעלה, המילה 'תאונה', היא מילה לא נכונה, אין כזה דבר תאונת דרכים שקרתה, אין תאונות ואין טעויות ואין מקרה בעולם כלל, הכל נעשה עם חשבון מלמעלה, אולי האדם טעה ועשה תאונה, אבל זה לא טעות, הקב"ה כיוון את זה, אנחנו חייבים לשנן את זה עם הילדים, גם ההורים וגם המלמדים, וכשהילדים ישמעו המון דיבורי אמונה הם יוכלו לצבור כוחות כשיקרה משהו, כשכבר קורה משהו הילד לא יכול לשמוע את הדיבורים האלו, אבל אם מכינים אותו לפני שקורה משהו, הוא יוכל לנשום ולא יהיה בחרדה, הוא יזכור את כל מה שהכניסו לו כל השנה, שהקב"ה עושה את הכל, וכולנו בתוך משחק והצגה, כל מה שקורה כאן זה כמו בתיאטרון בובות, שמישהו עושה את הכל עם החוטים מלמעלה, זה נראה כאילו שאנחנו מדברים וכאילו אנחנו עושים, מנהלים אותנו מלמעלה, ילדים קטנים רואים תאיתרון בובות הם בוכים, והמבוגרים צוחקים, על מה יש לבכות כאן, הרי הכל בובות, וכשיש הצגה למבוגרים, המבוגרים בוכים, אבל מי שיש לו שכל מבין שזה רק הצגה, ומי שיש לו עוד קצת שכל מבין שגם כשיש מלחמות בין מדינות, הכל מתנהל מלמעלה, אף מדינה לא יכולה באמת לעשות כלום למדינה אחרת, רק אחרי שהקב"ה יגזור כן.

התורה הקדושה אומרת השבוע, קח את הלויים מתוך בני ישראל וטיהרת אותם, וכותב רש"י: קחם בדברים, אשריכם שתזכו להיות שמשים למקום. דיבורים אלו ברש"י נאמרו לכל מי שעסוק עם בני ישראל, אם זה רב ומורה הוראה שאנשים כל הזמן מטרידים אותו עם ספקותיהם, והוא חושב לעצמו מתי כבר אוכל לברוח מזה ולשבת וללמוד ברוגע, אני זוכר כשהייתי ילד והיו מגיעים לאבא שלי לשאול שאלות, לפעמים רק אחרי שנטלו ידיים מגיע אברך לשאול, ולא כל השאלות אפשר לשאול מול הילדים, ואבא שלי היה יוצא אליו לשמוע את שאלתו, ואחרי כמה דקות כשכבר התחיל לאכול את הדגים מגיע עוד אברך לשאול, ואבא שלי צריך שוב לקום וליטול את ידיו מהדגים ולצאת לשואל וכו', אני זוכר שסבא שלי היה יושב ולומד כל היום וכל הלילה, וכל הזמן היו מגיעים אנשים לשאול, וסבא שלי היה אוכל רק פעם אחת ביום, בעשר בלילה, וסוף סוף כשהתיישב לאכול ואני זכיתי לשמש אותו, דפק יהודי בדלת עם שאלה, ואני עניתי שאי אפשר עכשיו, וסבתא שלי צעקה עלי, הרי יהודי רוצה לשאול שאלה, אי אפשר לשבת ולאכול כעת... והרבנים האלו צריכים חיזוק רב כל הזמן, והם צריכים לזכור שיש להם זכות שהם משמשים את הקב"ה.

אשריכם שמשמשים את הקב"ה

כמובן המלמדים שעסוקים כל היום עם אנשים וצריכים חיזוק רב, והגבאים שעסוקים עם הציבור צריכים חיזוק, לכולם אומר רש"י את דברי חז"ל: אשריכם שזכיתם להיות שמשים למקום, והדברים האלו נאמרו לכל יהודי ויהודי, כשהאברך הולך הביתה ועוזר להשכיב את הילדים הוא צריך לזכור שהוא עבד ד', ורש"י אומר לו: אשריך שזכית

בבית ולעזור להם, ואל תגיד שאתה חייב לברוח לשיעור, תאזין לשיעור בטלפון, מה כבר צריכה אשה שעובדת קשה עם הילדים כל היום, היא צריכה קצת הקשבה וקצת עזרה, ובעיקר כמה מילים של הערכה על מה שהיא עושה בבית, אברך אחד הגיע אלי ובכה שאשתו נועלת לו את הדלת והוא נשאר בחוץ והיא קורעת לו את המסמכים שלו וכו', והוא לא יודע למה היא עושה את זה, ואחרי זה היא אמרה שהיא עושה את זה רק כי היא עובדת כל כך קשה בבית והיא לא רואה שיש מישהו שמעריך אותה, הוא לא אומר לה את המילים הבודדות שהיא חייבת לשמוע, היא לא יודעת איך להגיב והיא מגיבה קצת בצורה מוזרת, אבל הכל תלוי בו, היא לא באמת רוצה שהבעל ישאר בחוץ היא צריכה את העזרה שלו, אבל ככה היא מתבטאת, וככה היא אומרת שהיא חייבת הערכה.

לדבר יפה ולכבד

אני לא יודע אם לדבר אליכם בצורה עדינה או לצעוק עליכם, אל תלכו כמו יהודים מכובדים כשאתם מזלזלים באשה בבית, אם האשה לא חשובה אצלכם, אין לכם יראת שמים, יהודי ירא שמים מחשיב את האשה שעובדת כל כך קשה עבורו ועבור ילדיו, קיבלתי היום מכתב מאברך שכותב לי שהוא הבין שהוא חייב להיות עבד לאשתו ורק כך יהיה לו שלום בית, אמרתי לו שהוא ממש לא צודק, הוא לא שמע מילים כאלו בשיעורים, אני לא אמרתי שהבעל יהיה עבד לאשתו, ושהוא חייב לציית לה לכל מילה, בשיעורים אני אומר, שצריך לדבר יפה בבית, שצריך לדבר לבבי, שצריך לתת מילים טובות ולכבד, לא צריך לעשות כל מה שהיא אומרת, כי אנחנו עבדים רק להקב"ה, אבל צריך לדבר יפה, ולא מתווכחים בבית, ואם היא פוגעת ומזכירה עוונות קודמים, מקבלים באהבה, ישמע בזיונו ידום וישתוק, ואם היא נפגעה

להיות שמש למקום, כשיהודי זוכר כל הזמן שבעבודתו בבית הוא משמש את הקב"ה הוא מקבל מזה כוחות, ולא יחשוב כל הזמן לאן הוא יכול לברוח ולנסוע קצת לחופש, הרי מה כבר יקרה אחרי שיסע לחופש, מסופר על ר' נתן שנסע פעם בסוס ועגלה עם יהודי אחד, ופתאום התחילו לרדת גשמים סוערים, וה'בעל עגלה' התחיל לבכות ולשאול מתי כבר אזכה להגיע הביתה, אמר לו ר' נתן: ומה יהיה אחרי שתגיע הביתה, הרי אז תתחיל פרשיה חדשה... אי אפשר לברוח מהנסיגות של הקב"ה, כשאברך חושב כל הזמן מתי כבר יוכל לברוח לחופש, שיזכור שצריך סייעתא דשמיא גם כשמגיע לחופש, אבל כשהיהודי יודע שהקב"ה רואה כל פעולה שעושה, והקב"ה מעריך ומחשיב כל פעולה שעושה, הוא מקבל כוחות, והוא מקבל את דברי רש"י אשריכם שזכותם להיות שמש למקום, האברך צריך לדעת שבשעה שהוא מוריד את האשפה בבית הוא משמש את הקב"ה, כל בית יהודי הוא בית מקדש מעט, וחז"ל אומרים שמעולם לא התעצל כהן בתרומת הדשן, להוריד את האשפה בבית זה כמו עבודת תרומת הדשן במקדש.

אם עיפים יש לנוח

רבינו אומר: ביותר מועיל השינה לאמונה. אני אומר לכם שזו עצה בדוקה ומנוסה, כשאני מגיע לימי הקיץ לקרית ברסלב, אני מקבל קהל רק לפני הצהריים, כי אז אין את השאלות הקשות שיש בסוף יום, בסוף היום אין לאנשים כח והם עצבניים על כולם, ולכן כשאברך מגיע בערב אחרי יום עבודה, מאוד מומלץ שיבקש מאשתו שתתן לו מנוחה עשר דקות, שלא ילך לישון במיטה, אלא ינוח קצת על הכורסה, ואחרי עשר דקות - רבע שעה הוא יהיה בן אדם אחר, ויהיה לו כח לאשתו ולילדים הקטנים, מוטל עלינו החובה לרחם על האשה עם הילדים הקטנים, חייבים להיות

תחפשו סאונה בחוץ, ואני לא רוצה סתם לשבור אתכם, אתן לכם את העצה של רבינו, תבקשו מהקב"ה: רבש"ע אני לא יודע למה אני לא אוהב להיות בבית, תעזור לי שיהיה לי נעים בבית, שלא אברח כל הזמן, שתהיה השראת השכינה אצלי בבית, שאני יאהב את התורה ואת התפילה ואת הבית שלי, והכל מתחיל עם מילים טובות בבית, אין לכם מושג כמה המילים הבודדות האלו יכולים להשפיע, להגיד לה: את כל כך טוב בשבילי, את החיים שלי. זהו, מילים בודדות שנותנים כח, ועושים שלום בית.

להתכונן כראוי לשבת

חז"ל אומרים שבערב שבת בין השמשות נבראו ה'לא טובים' [השדים], זה לא זמן טוב, יש אנשים שבבין השמשות נזכרים ללכת למקווה ולהתכונן לשבת, ומתחילים לחפש את בגדי השבת, אני לא מבין איפה היו עד אז, תתכוננו מוקדם, ותזכרו שזה יום קשה לנשים, כי הילדים חוזרים מהמוסדות בצהריים מוקדם, וימי שישי הם ימים ארוכים, האבא בינתיים בעבודה, או שהוא מסתובב עם תופעות לוואי של ה'ליל שישי', ונותן לאשתו לעבוד קשה עם הילדים ועם ההכנות לשבת, זה לא נכון, הבעל חייב לעזור בבית, וחייב לתת מילים טובות בבית, ולעשות אוירה טובה בבית, כדי שהילדים ירצו להישאר בצד הקדושה, כשיראו שנעים בבית, שההורים מכבדים אחד את השני, ואם זה מאוד קשה בבית, תזכרו מה שדיברנו בהתחלה, אחרי חלישות הדעת מגיע הטבת הנרות, אני לא מדבר על 'אוש', אין להתיימש מזה שרואים שרק אצל השני הולך ואצלי לא הולך כלום, אבל אם יש קצת חלישות הדעת וקנאה, למה אני לא מצליח בעבודת השם, ומבקשים מהקב"ה על כך, בסוף הקב"ה עוזר ורואים דברים גדולים.

תפייס אותה, אבל לעולם אל תברח מהבית, עכשיו כבר תשפ"ה ואסור לצעוק עליכם, אומרים לי שאני צריך לדבר יפה... היום אם אני אומר איזה מילה חריפה לאברך הוא כבר נעלב והולך, ר' נתן המפיץ הגיע להראות לי את דברי רבינו בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן ל']: וצריכים אנו לקבל תוכחתם אף על פי שהתוכחה שלהם שלפעמים בדרך בזיון שמבזים אותנו, אעפ"כ צריכים אנו לקבל תוכחתם כדי לקבל על ידו את החסד. ועניתי לו שילך להראות את זה לאברכים...

אין להסתובב בחוץ בלילות

אני לא מבין איך אברך לא מתבייש והוא בורח מהבית בשעה שצריכים אותו בבית, ואל תענה לי שאתה חייב את הזמן בשבילך, תתבייש לך, תשכיב את הילדים, ותשב עם אשתך ותקשיב לה, ואחרי זה תקח את הזמן שלך ותשב בסלון ותלמד משניות, אין מה להסתובב בלילות בחוץ, יש כאן אברכים שהולכים לישון מוקדם וקמים בחצות, אסור להסתובב בלילות, אברך שמסתובב בחוץ יש עליו סימן שאלה, אם הוא בחור מבוגר אפשר להבין שהוא מסתובב, הוא מסכן אין לו מה לעשות בבית, אותו דבר אברך שלא הדריכו אותו והתגרש, אבל אברך שנשוי מה הוא מחפש בחוץ, אין שום תירוץ של 'ליל שישי', זה לא סיבה לשבת בשתיים בלילה ולאכול בחוץ, או ללכת לשגעון החדש שנקרא 'סאונה', אכשר דרא שהתחילו לפתוח מקומות כאלו עם כשרות, ירחם השם, יושבים ומבלים שם לילות שלמים, אתם לא מתביישים, אני יכול ללמד אותך איך לעשות סאונה בבית, ממלאים את המים חמים באמבטיה, מניחים מגבת בדלת שהאדים לא יצאו החוצה, ונותנים למים לזרום, ומתיישרים שם, ואפשר לשיר שם... ואפשר גם להכין בקבוק בירה בחוץ, לא בפנים, כי אסור לברך בפנים, אל

שאלות ותשובות אחרי השיעור

אני מדבר כעת על סוגי חלישות הדעת שיש בעבודת השם, כשכל כך רוצים להתעלות ונופלים שוב ושוב, אבל גם סוגים אחרים של החלישות הדעת שעובר על האנשים, כגון: מה אני מחפש בברסלב וכדומה, גם על זה עוזר חבר טוב, מוהרא"ש סיפר על אחד המשפיעים הגדולים בברסלב, יהודי ירא שמים שכבר הסתלק לעולם שכולו טוב, ומוהרא"ש אמר שלמוהרא"ש יש חלק בהתקרבות של משפיע זה לרבינו, כי המשפיע הגיע לבית כנסת ברסלב בירושלים [שול] לראש השנה, בשנים שעוד לא יכלו לנסוע לאומן, כי רצה לראות מה זה חסידות ברסלב ורצה להתקרב, אבל היתה לו שם חלישות הדעת כשראה שם אנשים שלא התנהגו בדרך ארץ, ולכן החליט ביום השני של ראש השנה להתפלל בבית כנסת אחר, ועבר לחסידות אחרת ולא התקרב אז לברסלב, ומוהרא"ש פגש אותו לאחר זמן, ואמר למוהרא"ש אני עזבתי את ברסלב כי ראיתי איך מתנהגים בברסלב, ומוהרא"ש דיבר איתו 'עשר שעות', והסביר לו שמה שראה לא קשור לברסלב, ברסלב זה הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן, ולא צריך ללכת מרבינו בגלל דברים כאלו, האנשים שמגיעים להתפלל בבתי הכנסיות של רבינו הם חלק מהאנשים שמגיעים לרבינו להתרפאות, כל סוגי האנשים מגיעים לרופא, אבל חסידות ברסלב לא נמצאת באיזה בית כנסת מסויים, אלא בספרי רבינו, ומכאן רואים כמה חבר טוב יכול להציל אותנו מחלישות הדעת.

ש. ראש הישיבה אומר שכשמגיע זמן מלחמה כמו שיש עכשיו צריך לדבר עם הילדים שיתפללו על כך, אבל אולי זה לבד שאומרים להם להתפלל על כך,

ש. ראש הישיבה דיבר בשיעור על חלישות הדעת, שאחרי זה זוכים למנורה, ולא להגיע ליאוש, מה עושים שהרבה פעמים יש חלישות הדעת, ואחרי זה מגיעים ליאוש, ולא זוכים למנורה?

ת. לכן צריך את העצות של רבינו, כי חלישות הדעת יכולה להפיל בן אדם, ויכולה להרים את האדם, וחייבים את ההתחזקות של רבינו בעת חלישות הדעת, גם מה שדיברנו היום בשיעור שר' נתן אמר שצריך לקנא בירא שמים, קנאה זו יכולה להרים את האדם, והאדם המקנא ילמד ממנו וירצה להיות כמוהו, וקנאה זו יכולה גם להפיל את האדם ליאוש, בן אדם יכול להגיד אני בין כה כבר לא אהיה ירא שמים, ולכן צריך את החיזוק של רבינו שירים אותנו.

חייבים חברים טובים, כדי שנוכל להחיות את עצמינו בעת חלישות הדעת, מוהרא"ש סיפר שהוא פגש את אחד מחסידי ברסלב שסיפר לו שהתקרב לרבינו כי ראה איך שני חברים חסידי ברסלב מחיים אחד את השני, כי היהודי הזה חיפש מנין מנחה קודם שקיעת החמה, ואמרו לו שבברסלב מתפללים לפני השקיעה, ונכנס לשם להתפלל, וראה שם שנכנס אברך אחד כשפניו חשוכות, ונראה מאוד שבור, וחבירו שואל אותו, האם מותר להיראות כך? הרי רבינו אמר לנו אם נפלת קמת, והחבר שואל אותו, איך אתה רוצה שאני יקום, והחבר עונה לו, אם נפלת תרים את עצמך, אל תישאר שם, תקום, תתרומם, והאברך הזה עומד בצד ורואה איך חבר טוב מרים את חבירו, ומזה התקרב לרבינו אף שלא ידע בכלל מחסידות ברסלב קודם לכן.

מבין שהוא רק רוצה לכבד אותי, ולכן אני מסרב בדרך כבוד, ואם חמיו באמת רוצה שישבו איתו וידברו איתו, מותר לשבת איתו קצת, ואחרי זה להסתובב ואחרי זה לחזור, זה בכלל לא אומר שנעולים בלי יכולת לקום, אפשר לכבד אותו גם כך, זו לא שאלה חזקה כל כך...

ש. ראש הישיבה מלמד אותנו שבעת ההתבודדות יש להגיד להקב"ה שלא רוצים לעשות עבירה פלוני ופלוני, אבל מה לעשות כשהאברך מרגיש שהוא כן רוצה לעשות את העבירה?

ת. אז לא הקשבת לכל השיעורים, כי אני מדגיש שחייבים לספר את הכל להשי"ת, ולהגיד לו, רבש"ע יש לי נסיון ואני רוצה לעשות את העבירה, אבל אני באמת לא רוצה לעשות את זה כי אסור, אבל אני מרגיש שאני כן רוצה ואני נמשך לזה כי הנפש הבהמית מושכת אותי לזה, אבל אני יודע שאסור ואני רוצה להיות ירא שמים. מספרים להקב"ה כל מה שרוצים לעשות, ומספרים את כל ההתלבטויות, עד לפרטי פרטים, עם בן אדם אסור לדבר כך, אבל להקב"ה מספרים בדיוק מה שרוצים ומה שנמשכים, אבל יודעים שבאמת לא רוצים, וכשמספרים הכל להקב"ה, כל הרע יוצא מהבן אדם, על ידי שמבקשים מהקב"ה שלא יהיה רצון לעשות עבירות.

אפשר לשלוח לו לשאול את השאלות במשך השבוע, אולי אפשר למכור את הזכויות של השאלות למי שיתרום לכולל... כל מי שרוצה לשאול יכול לשאול.

אין לי כח למלחמות האלו, אני יושב בבית ולומד, ומארץ ישראל מתקשרים שמתעוררים בלילות עם פחדים, שד' יעזור לכל עם ישראל.

רבינו אומר שהטיפשות היחידה נשארה אצל המדינות, שהם רבים זה עם זה ושופכים דם לחינם, יש מלחמות כעת בין מדינות, מאות אלפים חיילים כבר נהרגו, וממשיכים

יכול להכניס להם פחדים, כי ישמעו שיש מלחמה?

ת. אין כזה דבר, אי אפשר להגיד שתפילות מביאין פחד, כי כך היא דרך התורה, וכך פסק הרמב"ם, שבשעה שמגיע צרה בעולם או מגיפה או מלחמה, חייב כל יהודי להתפלל על כך, ואנחנו רואים את זה בפרשת השבוע, 'וכי תבואו מלחמה בארצכם וגו' ונזכרתם לפני ד' אלוקיכם ונושעתם מאויביכם', יש מצווה להתפלל בעת צרה, וצריך להגיד את זה לילדים, ילדים יקרים יש כעת מלחמה, ואנחנו נגיד מזמור תהלים, ותדעו שאנחנו הולכים להינצל בגלל התהלים שאנחנו אומרים עכשיו.

וזה מה שהיה במלחמת העולם השנייה, הצורך ידע את הסוד של תפילה, ולכן עשה את הכל בכלבול הדעת ובסודות שלא יהיה זמן להתאסף ולהתפלל, ורק בארץ ישראל שנודע להם מראש שהצורך מגיע לארץ ישראל, התאספו שם היהודים והרעישו עולמות, כך שמעתי ממוהרא"ש, אני לא מכיר כל כך את ההיסטוריה, אבל מוהרא"ש סיפר שהיו שם כנסי תפילה, אנשים צעקו וזעקו על החיים שלהם, והצורך כבר היה ממש קרוב לארץ ישראל ופתאום שמע הצורך שהוא מפסיד באירופה, וחזר לביתו, בכל מקום שהתפללו ניצלו ממנו, בשאר המקומות לא ידעו בכלל שהוא מגיע, ולא היה להם זמן להתכנס בבתי הכנסיות ולהתפלל על כך.

תפילה לא מביאה פחד, תפילה היא מצווה.

ש. מה עושים כשאברך הולך לשמחה משפחתית, וחמיו מבקש ממנו שיבוא לשבת לידו, והאברך מבין שהוא הולך להיות נעול כמשכון אצל חמיו לשעתיים, אבל האברך כן רוצה להסתובב קצת בשמחה, מה עושים?

ת. זה תלוי בהמון דברים, למשל כשאני הולך לשמחות של חמי, הוא תמיד מראה לי להעלות למעלה לשולחן הכבוד, אבל אני

לנו, ו'אנחנו' מחכים שמישה יבוא עם החמור, ולפני זה נשמע מאליהו הנביא שמישה מגיע.

• בספר 'על הגאולה ועל התמורה' מביא הרה"ק מסאטמאר זי"ע משל על כך, שהיה יהודי שהכניס אורחים לביתו, ובאמצע הלילה האורח שרף לו את הבית, והאורח הלך לבעל הבית והעיר אותו משנתו ואמר לו שיש שריפה, ובבוקר אומר הבעל הבית בבית מדרש, נס שהכנסתי אורחים לביתי, כי הם העירו אותי והצילו אותי ממוות, והאמת היא שבלי האורחים לא היה שריפה, אותו דבר זה כן, יש כאלו שאומרים נס שיש להם צבא, למה צריך צבא, אחרי שהם הדליקו את האש, הם צריכים צבא...

• מה שנשאר לנו לעשות כעת, זה רק להתפלל אל הקב"ה, להתפלל שמישה יבוא, ואנחנו נמשיך לעסוק בתורה ובתפילה.

במלחמה, בגלל שרוצים עוד חלק קטן במדינה, לכן מוכנים לשפוך דם [שיחות הר"ן שיחה ע"ז].

• ועכשיו מתחילים לטעון אצל ה'ערב רב', שהם מצילים אותנו ממדינת איראן, אבל צריך לזכור מי הדליק אותם, מי גרם לכך שאסור לאיראן להחזיק נשק גרעיני, זה רק בגלל שהערב רב מסיתים נגדם ונגד הערבים, מאוד קשה לשמוע איך אנשים מדברים כעת בזמן מלחמה ואומרים 'אנחנו' תקפנו באיראן, אנחנו תקפנו את הנשק הגרעיני, מי זה אנחנו? אנחנו יהודים בגלות שיש לנו את התורה ויש לנו את הקב"ה, זה מה שאנחנו!

• ואז מתחילים לשאול את השאלות החכמות, מה אתה רוצה, שנעזוב עכשיו את כל המדינה? זו שאלה טובה, אבל אל תגיד 'אנחנו' תקפנו, 'אנחנו' זה רק החומש והגמרא, זה מה שיש

***

שבת פרשת בהר בחוקותי תשפ"ו
 בצל ראש הישיבה שלימי"א
 בקרית ברסלב ליברטי נ.י.

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכן
 שהדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

אף הישן לא היה כשר בתכלית ההידור, ושאל האברך אם יכול להחזיק מחשב בעבודתו, ואמר לו שבעבודה מותר לו כל עוד שהכל מסונן בסינון הראוי והחזק ביותר, ואכן האברך זרק את המכשיר.

אחד האברכים שאל אם יכול להמשיך לתקשר עם הלקוחות שלו אחרי חמש אחה"צ, ואמר לו ראש הישיבה: אחרי חמש אחה"צ לא עושים פרנסה, תשים את הטלפון בצד, ואל תענה ללקוחות, ואני אומר לך שלא תפסיד את הלקוחות שלך, אל תדאג, וכן הסתובב לאחד האברכים שעובד אצל אחד מאנ"ש ואמר לו: אתה אל תמשיך בשום אופן לעבוד אחרי השעה חמש אחה"צ, ואם המעביד שלך אומר לך על זה משהו, תשלח אותו אלי.

אחד האברכים סיפר שהוא הולך למקווה כל יום אבל יותר מאוחר, כי בבוקר הוא מאוד ממהר ומתפלל שחרית ורץ לעבודה ורק אחרי זה הוא מוצא קצת זמן למקווה, ואמר לו ראש הישיבה, מקווה רק מוסיף זמן, אחרי שתלך למקווה יהיה לך גדלות המוחין ותמצא המון זמן, והמשיל את הדבר לסעודת מלוח מלכה, שאנשים אומרים שהם שבעים ולא יכולים לאכול, אומרים להם, תטול ידיים ותאכל רק כזית חלה, ואחרי זה פתאום נפתח התיאבון וכבר אוכלים סעודה שלימה, אותו דבר זה המקווה, שאחרי שנכנסים למקווה

• ראש הישיבה שהה בשבת בקרית ברסלב, והתפלל בבית הכנסת הגדול בהאשקי, ראש הישיבה אמר בשבת שזה מאוד חשוב להעביר בקו את הדיבורים שדיברו בשבת.

• בליל שבת אחרי התפילה נוצרה שיחה הלכתית סביב המכונה החדשה של המים הקרים ומי הסודה שהביאו לבית הכנסת, האם מותר להשתמש בזה בשבת, אחד מרבני הכולל החשובים טען שמותר להשתמש בזה, וראש הישיבה אמר שלא להשתמש בזה בשום אופן, ואמר לאברך: האם אתה תשתמש במעלית שבת, אני עליתי ארבע עשרה קומות לאחרונה ולא השתמשתי במעלית, אף שיכול להיות שלפי ההלכה אפשר למצוא לזה היתר, וביקש מאוד ראש הישיבה שלא ימצאו לזה היתר, אלא יחמירו ולא יקלו במראית עין של זלזול בשבת.

• לאחר מכן דיבר ראש הישיבה בענין הסמארטפון אחרי שבדרשות האחרונות האריך ראש הישיבה לדבר מגנות הכלים האלו, ואחד האברכים שאל על איזה דגם של טלפון שאינו סמארטפון ממש, ואמר לו ראש הישיבה שלא כדאי לקנותו כי הוא נראה כמו סמארטפון, ויקנה רק טלפון פשוט מאוד, ואחד האברכים שאל אם לקנות טלפון חדש אחרי שכבר לא מצליח עם הדגם הישן, ואמר לו ראש הישיבה שלא צריך אף את הישן, כי

כנגד הרוח צעקו שיש ריח סרחון נורא, ואמר להם, הרי אתם רואים שאין כאן שום דבר שמסריח, ועל כרחך שהריח הנורא בא ממכם. וביאר ראש הישיבה שבשעה שאדם מתקרב לרבינו ומתקרב להיכל הקודש, ורואה את העצות הטובות הוא מיד טועם ומריח את הריח הטוב של המאכלים הטובים, אבל אחרי תקופה מתחיל האדם להתמלא בטענות, ויש לו תלונות על דא ועל הא, ועל כרחך שהריח הנורא בא ממנו, כי הוא כבר נככה והולך נגד הרוח, וחייב להתעורר ולהתקרב מחדש וללכת עם הרוח של המאכלים הטובים, ואז יריח שוב את כל העצות הטובות.

ואמר שאותו דבר זה בבית, בהתחלה האברך כל כך נהנה בביתו, והודה את הקב"ה כל רגע על מה שזכה להינשא לאשתו, ואחרי כמה שנים הוא מתלונן ורק רוצה לברוח, ועל כרחך שהריח בא ממנו, והכל כי הוא התחיל להביט בראיות אסורות, אם על ידי כלים אסורים ח"ו או על ידי שאר אופנים, ורק אם ישוב בתשובה יוכל לחזור ולקבל את הטעם הטוב שהרגיש בתחילה.

ואמר שאף אם האברך חושב שהוא יודע והוא מבין היטב איזה טלפון מותר לו להחזיק והיכן להביט, אבל איך אתם יכולים לקחת אחריות שהילדים שלכם גם ידעו, הרי הם צעירים ולא יודעים, והם יכולים להתקלקל לגמרי, והדגיש ואמר שהוא לא מדבר כלל לאנשים שאין להם סינון בטלפון, כי להבדיל אפילו הגויים כבר יודעים שצריך סינון, אבל אף מי שיש לו סינון מהודר, בכל זאת הוא יכול ליפול לליצנות ולכפירה, וזו סכנה גדולה בעבורו ובפרט לדור הצעיר.

נהרת הכותב: יש לציין שאברכים רבים אכן קיימו וקבלו עליהם למעשה, והחליפו את הטלפון לטלפון כשר לכתחילה, ואף בעלי עסקים גדולים עזבו לגמרי את המכשיר המסונן שהיה להם בהיתר, אחרי ששמעו את דרשות החיזוק בשבועות האחרונים, אשרינו מה טוב חלקינו שאנו זוכים לשמוע דיבורים

וטובלים טבילה ראשונה, רואים שיש זמן, וכבר ממשיכים לטבול ולהתקדש.

• והמשיך להרחיב בגנות הכלים האסורים, ואמר שהיו כמה גירושין לאחרונה בגלל הכלים האלו, ואחרי שהתבודד בציונו של הרה"ק מסאטמאר זי"ע ביום ל"ג בעומר ובכה שם מאין הפוגות, הגיע למסקנא שחייב לעורר בגנות הכלים האסורים.

• בשבת קודש בעת לימוד הזוהר שוב התחיל לדבר מענין הכלים האלו, ואמר, שאף שכתב כמה פעמים מכתבים שאין להתגרש בגלל סמארטפון, אבל אי אפשר באמת לומר לה לא להתגרש, ואמר שאף שהדברים סותרים זה את זה, ואין להתגרש בגלל סמארטפון, בכל זאת כשהבעל שקוע כל כך בסמארטפון אפשר להבין אותה, ואף יכול להיות שהיא תעשה אף דבר טוב כשתתגרש

• בעת סיפורי מעשיות שוב דיבר מענין זה, ואמר שאף אחרי כל מה שהוא מצטער בענין הסמארטפון אחרי שהוא שידך את האנשים וקנו אחר כך כלים אלו המחריבים את הבית, בכל זאת הוא ימשיך לעשות שידוכים, אבל ביקש להודיע בבית פיגא שילמדו את הבנות הגדולות, שבעת שנפגשות הן צריכות לשאול את המדובר, איזה סוג בית הם רוצים להקים, האם בית המתנזר מכלים אסורים, או שיכניסו ח"ו את הכלים האסורים בבית, וחייבים לדבר על זה בצורה ברורה מתחילה וכך לא יופתעו אחרי זה.

• ואמר שהדבר ממש נוגע לו ללב, והוא מרגיש ממש שהדבר מסוכן לו, ומבקש שיתפללו עבורו שלא ינזק מזה, אחרי שהוא כל כך מתייגע עם הבחורים והאברכים, ואחרי כן מחריבים את ביתם כמו ידיהם.

• בעת סיפורי מעשיות המשיך ללמד את המעשה של ה'בעל תפילה', אודות המטבח שבישלו שם מאכלים טובים, וכשהגיבור לקח אותם לצד שיש שם את הרוח של המאכל, הרגישו ריחות טובים מאוד, וכשלקח אותם

אלו המקרבים אותנו להקב"ה].

תמשיך לדבר, תמשיך לשפוך מילים, בסוף יכנסו כמה מילים לאוזן וללב.

• ואמר ראש הישיבה שאף פעם אי אפשר לדעת כמה מילה אחת יכולה להשפיע, אם רואים ילד שלומד יפה, מותר לכל אחד להגיד לו מילה טובה, גם אם הוא לא האבא שלו או המלמד שלו, כי אי אפשר לדעת איזה מילה תשפיע עליו וישנה לו את החיים, ואותו דבר הפוך אם רואים מישהו שעושה איזה עוולה, יש להגיד לו בצורה עדינה שהקב"ה לא מרשה לעשות כך.

• בסעודה שלישית לימד בחיי מוהר"ן [סימן שצ"א] במשל של בן המלך שחלה עד שכל הרופאים נתיאשו ממנו, עד שמצאו רופא אחד שהביא סממנים מאוד יקרים ואמר למלאות חביות שלמים ולשפוך על החולה, ואולי מתוך שישפכו כל כך הרבה יכנסו כמה טיפות לתוך פיו ויתרפא. ואמר ראש הישיבה שכאן בדברי רבינו יש דרך ושיטה לחינוך הילדים, כי לפעמים ההורים או המלמדים אומרים, כמה שאני מדבר לילדים אני לא רואה שום שיפור, ולכן אומר לו רבינו, אתה

***